

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 918/24
27.8.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичних дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 3 Кривичног законика (КЗ) у вези члана 30 КЗ и др, одлучујући о жалби окривљеног АА, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду 17К.бр. 467/21 од 03.04.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 511 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 27.08.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду 17К.бр. 467/21 од 03.04.2024. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 17К.бр. 467/21 од 03.04.2024. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 61 КЗ и због извршења кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, па му је суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ и члана 424 ЗКП, претходно утврдио појединачне казне затвора и то за извршење кривичног дела из члана 203 став 1 у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, за извршење кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 3 у вези члана 30 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године, за извршење кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 3 у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци. Наведеном пресудом, на основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а сходно члану 264 став 1 ЗКП

окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио окривљени АА из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине побијану пресуду а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштвау Београду је у поднеску Ктж.бр. 964/24 од 19.08.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу окривљеног АА и у целости потврди пресуду Другог основног суда у Београду 17К.бр. 467/21 од 03.04.2024. године.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 511 ЗКП, у одсуству странака, с обзиром да по оцени већа присуство странака не би било корисно за разјашњење ствари, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао,

-жалба је неоснована.

По оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима окривљеног АА, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се указује жалбом, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге и о свим одлучним чињеницама у конкретној кривичноправној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривична дела за која је оглашен кривим, као и радње које је предузео приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу одбране окривљеног који је у потпуности признао извршење кривичних дела за која се терети, а које признање је поткрепљено другим доказима изведеним у доказном поступку, односно чињеницама утврђеним њиховим извођењем, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се и тичу субјективног односа окривљеног према учињеним кривичним делима, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривичноправне радње, па се неосновано изјављеном жалбом окривљеног истиче супротно. Осим тога, насупрот жалбеним наводима окривљеног, у изреци првостепене пресуде, као и у образложењу, јасно и прецизно су описане кривичноправне радње и улога окривљеног.

Наиме, одбрана окривљеног АА, а по правилном налажењу првостепеног суда садржи признање окривљеног да је извршио кривична дела за која се терети и за која је и оглашен кривим побијаном пресудом, а које признање је поткрепљеном другим доказима изведеним у доказном поступку, те чињеницама утврђеним њиховим извођењем и то: потврдом о привремено одузетим предметима од окривљеног АА сачињена од стране ПС Чукарица дана 04.08.2019. године, потврде о враћеним предметима ПС Чукарица од 04.08.2019. године, оштећеној ББ, записник о саслушању осумњиченог АА сачињен у службеним просторијама ПС Чукарица од 04.08.2019. године, потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног АА сачињена од стране ПС Раковица дана 03.09.2018. године, потврде о враћеним предметима ПС Раковица од 03.09.2018. године оштећеној ВВ, записника о саслушању осумњиченог АА сачињен у службеним просторијама ПС Раковица од 03.09.2018. године, записника о саслушању осумњиченог АА сачињен пред јавним тужиоцем Другог ОЈТ у Београду Кт.бр.3918/18 од 16.04.2019. године, записника о саслушању осумњиченог АА сачињеног у службеним просторијама ПС Раковица од 07.08.2019. године, извештаја о довођењу лица АА сачињен од стране ПС Раковица дана 07.08.2019. године, записника о саслушању осумњиченог АА састављеног у просторијама Јавног тужилаштва Другог ОЈТ Кт.бр.1327/20 од 22.03.2021. године, потврде о привремено одузетим предметима ПС Чукарица од 23.01.2020. године, записника о испитивању сведока ГГ који је састављен у просторијама Јавног тужилаштва Другог ОЈТ у Београду Кт.бр.1327/20 дана 26.04.2020. године, видео записа који се односе на место, време и начин извршења кривичног дела, одштетног захтева оштећеног привредног друштва од 30.01.2020. године, извештаја из казнене евиденције за окривљеног. Наведене доказе је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног АА који је у потпуности признао извршење кривичних дела за која је оглашен кривим, а које признање је јасно, логично и сагласно изведеним доказима, па је сходно члану 429 став 3 тачка 1 ЗКП првостепени суд правилно оценио да не постоји основана сумња у истинитост признања које је потпуно, јасно и сагласно другим изведеним доказима, те првостепена пресуда садржи само делимично образложење.

Надаље, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 61 КЗ и кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметна кривична дела извршио са директним умишљајем.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби окривљеног АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, правилно утврдио и ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, а које стоје на страни овог окривљеног, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је у потпуности признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, чиме је допринео

бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања у овој кривичноправној ствари и изразио кајање због истих, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени више пута осуђиван због извршења истоврсних кривичних дела, те да је од последње осуде за кривично дело крађе из члана 203 став 1 КЗ за које је правноснажно оглашен кривим и осуђен, прошло две године, те исказану упорност у вршењу предметних кривичних дела, па је имајући у виду и ценећи степен кривице окривљеног за извршена кривична дела, тежину извршених дела, као и личност окривљеног као учиниоца кривичних дела, окривљеном претходно утврдио појединачне казне затвора и то због извршења кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 30 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године, због извршења кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године и због извршења кривичног дела из члана 203 став 1 у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, те га је даље правилном применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању, на коју је окривљени осуђен сразмерна је тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног, иста је нужна али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни окривљеног АА дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи окривљеног којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности које стоје на страни окривљеног, односно да је дао превелик значај отежавајућим околностима, због чега је изречена јединствена казна затвора одмерена у дугом трајању, оцењени као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд правилно ценећи све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, на страни окривљеног, имајући притом у виду да је окривљени а према извештају из казнене евиденције, раније осуђиван и за истоврсна кривична дела за која се терети и у овом кривичном поступку, односно кривична дела из групе кривичних дела против имовине, при чему окривљени у жалби не наводи нове олакшавајуће околности нити околности које је првостепени суд евентуално пропустио да узме у обзир и цени приликом одмеравања кривичне санкције, то је жалба окривљеног и у овом делу оцењена и одбијена као неоснована.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд на основу члана 258 став 4 ЗКП оштећене упутио на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, обзиром да подаци овог кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење у овом делу.

Такође, правилно је првостепени суд на основу члана 264 став 1 ЗКП обавезао окривљеног да плати трошкове кривичног поступка при чему ће о висини истих, првостепени суд одлучити посебним решењем, а након прибављања свих података неопходних за доношење одлуке о трошковима кривичног поступка, ценећи притом и личне и имовинске прилике окривљеног.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић